

[Ingerlise Koefoed]

idrætten, de folkelige oplysningsforbund og bibliotekerne. Det var én mulighed. Det vigtigste er, at det ikke er fagbevægelsen, og at det ikke er Folketinget, men de folkelige organisationer, der skal stå for dette.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det, der kalder mig op, er hr. Behnkes udtalelser om flygtningepolitikken. Jeg mindes adskillige flygtningedebatter her i Folketinget, hvor Fremskridtspartiet har understreget, at man så sandelig var positiv over for det, man kaldte de ægte flygtninge, og hvad var det? – det var FN-flygtningene – men at man derimod sagde nej til spontanflygtninge. Jamen hvorfor er Fremskridtspartiet så imod nu, hvor vi forhøjer kvoten fra 250 til 500 for FN-flygtninge, som Fremskridtspartiet tidligere har omtalt så positivt? Er det dybest set, fordi det tidligere var en undskyldning, man kom med, da man sagde, man var positiv over for FN-kvoteflygtningene, og Fremskridtspartiets egentlige holdning afsløres nu, hvor man skal tage stilling til det, nemlig at flygtninge, ligegyldig hvor meget de er forfulgt, er Fremskridtspartiet imod?

Der blev også sagt, at flygtningene frådsede. Jamen har Fremskridtspartiet ikke bemærket, at vi på kontanthjælpsområdet har vedtaget nogle lofter, som gælder både danskere og flygtninge, ud fra den betragtning at det skal kunne betale sig at gå i arbejde?

Hvad angår de midler, der er sat af til oplysning, er det, vi har lagt vægt på fra Kristeligt Folkepartis side, at vi får et ægte møde mellem danskere og flygtninge, og at vi også får økonomisk mulighed for at afholde en lang række møder, således at mange af de myter, der verserer, kan blive aflivet og meget af den mistænkeliggørelse og angst, som findes, kan forsvinde, når man virkelig lærer hinanden at kende. Men det er klart, at man ikke kan arrangere en række folkelige lokale møder, uden at det koster noget. Derfor er det værdifuldt, at vi har økonomisk mulighed for at sætte det i værk. Men der er ikke tale om statsoplysning, og der er ikke tale om, at interesseorganisationer skal have penge. Det, vi tror på, er et ægte møde mennesker imellem.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er altså groft at høre, at Socialdemokratiet nu taler om vælgerbedrag – et parti, som i den grad har kørt landet i sænk, taler om vælgerbedrag!

I den forbindelse vil jeg spørge hr. Torben Lund, der tilsyneladende på nuværende tidspunkt er så begejstret for det dagsordensforslag, Fremskridtspartiet stillede ved åbningsdebatten, hvorfor i alverden Socialdemokratiet så ikke kunne tilslutte sig det dengang.

Det er jo sådan, at Fremskridtspartiet har indgået et forlig om en mindre del af dette finanslovsforslag, og naturligvis overholder vi vores del af forliget – har allerede gjort det. Man må fra Socialdemokratiets side erkende, at det er blevet bedre, fordi der er indført en bundgrænse på 800 kr., hvad der ikke var i starten. Jeg siger ikke, at Fremskridtspartiet er begejstret for den del af forliget, vi gik ind på, men naturligvis går vi ind for det, når vi har lavet et forlig med regeringen.

At vi så på andre områder har fået noget af vores politik igennem, kan vi jo kun være tilfredse med, og det er vi også i Fremskridtspartiet. Det gælder, at vi har fået indført nogle skattelettelser via formueskatten, og at afgiften på dunkepetroleum er fjernet. Jeg tror egentlig, Socialdemokratiet har et stort ansvar for, at vi ikke kan hæve den skattefrie bundgrænse, for Socialdemokratiet har jo indgået et skattereformforlig med regeringspartierne, hvorefter man ikke kan hæve den skattefrie bundgrænse. Det argument har vi hørt. Jeg vil gerne have, det bliver modsagt, hvis det ikke forholder sig på den måde.

I øvrigt mener jeg, at debatten i de sidste 14 dage har været præget af sure Socialdemokrater; aldrig nogen sinde har jeg oplevet så mange sure mennesker som hos Socialdemokratiet. Det drejer sig om sparekasseforliget; det drejer sig om seminarieforliget; det drejer sig om landbrugsforliget, og nu drejer det sig altså også om finanslovsforslaget. Der er sure Socialdemokrater hele vejen igennem, fordi Fremskridtspartiet har fået den indflydelse, vi er berettiget til. Men det er ikke vores problem. Jeg har ikke spor imod, at Socialdemokraterne er sure, og jeg er tilfreds med, at Fremskridtspartiet har indgået et forlig vedrørende en del af finanslovsforslaget, hvorved vi undgik Socialde-